

Előfizetési feltételek
helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok különárkérdve nényben részesülnek.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Földes Ede
könyvkereskedése
Főter 38. szám alatt.
hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Nyílt tér ora 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE

Kéziratok nem adnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Tanítók gyűlése.

Folyó hó 2-án rendes havi tanácskozását tartotta a tanítók országos bizottsága. Kiemelkedő eseménye volt ennek a gyűlésnek Nagy László tanítóképző-intézeti igazgató előadása „A gyermek lelkeinek tanulmányozásáról”.

Előadása folyamán alapos megfigyelésből gyűjtött adatokkal, mely tudással és meleg ügyszeretettel fejtegeti, hogy a nevelés alapvető kelleke megismerni a gyermek egyéniségét; mert az ehhez való bölcs alkalmazkodás nélkül dresszura lehet, de nevelés nem. Majd élénk színekkel s valóságos elrettentő hatásban szemlélteti azt a tatárdulást, melyet a nevelő értelmetlensége vagy indolenciája a gyermek életében s az egészséges nemzeti nevelés szent ügyében végezhet.

A gyermek lelkeinek őszinte megnyilatkozását tiszteletben kell tartani és provokálni kell inkább, mint elfojtani. A nevelő csak a gyermek őszintesége révén ismerheti meg a magával hozott jó tulajdonságok ápolandó csiráit; csak ez által juthatnak tudomására a gyermekkel veleszületett vagy rossz példa folytán elsajátított perverz hajlamok, melyeknek kiirtására kell törekednie. Ennek az őszinteségnek megbecsülése nélkül német tudóst nevelni talán lehet belőle, de jellemes magyar embert nehezen. Legfeljebb azzá fejlődhetik magától, ha elég ereje van hozzá, a nevelés daczára.

A nevelés ezen megbecsülhetetlen s nélkülözhetetlen kincsének, a gyermeki őszinteségnek, legveszedelmesebb és gyógyíthatatlan mérge az, ha a tanító modora bizalom helyett rémületet kelt a gyenge lélekben. A Bolond Istók tanító-típusa bizonyára túlzás, mikor azt mondja az előtte álló s feltében szepes kis falusi gyerekek: „Praczi! kölyök, hadd ütöm szét azt a vézna esontodat!” Bizonyára a felszázad előtti időkből van ez a diszpeldány kiválasztva; azokból a közmondásosan borizú hangu pedagógusokból, kik obsitos katonákból vagy elcsapott falusi baktarekből kerültek ki. De a mai nevelőnemzedék nagy többsége érdemeinek jeles munkájának elismerése mellett rá kell mutatnunk a fentnevezett felolvasó gondolatmenetének kapcsán azon panaszokra, melyek egyesek durva bánásmódjáról meg ma is szétiben hangzanak. A múlt évben szomorú példák merültek fel e panasz bizonyítására. Felhangzott utána a testületi tiltakozás. Pedig takargatással nem lehet a bajt orvosolni, hanem elmérgesíteni igenis

lehet. A gyermeket és szülőt ugyanis sok esetben hallgatásra inti a saját érdekük, különösen ha nincs helyben más iskola, ahová mehetnének. Ha tehát a durva bánásmód olyan esetei merülnek fel, melyeket a gyermek és szülő nem tudnak már elhallgatni; azokat az eseteket figyelembe kell venni, komolyan és érdemlegesen megvizsgálni s a szülőket megnyugtatni. Az az iskola nem a tanítóért van, hanem a gyermekért. Ott az ő érdeke a legfőbb, a legkövetelőbb. A tanító is annyiban jó tekintetbe, amilyen hűséggel, szeretettel és sikerrel a gyermek érdekét szolgálja tudja és akarja. Kellő gyengédség és tapintat nélkül lehet valakinek jó módszere az ismeretek elsajátítására; de ha ezt a módszert durván kezeli: csak módszeres durvaság lesz belőle. Ebből pedig nem kér sem a gyermek, sem a szülő, sem az iskola hírneve. A tudás mellett lelkenek egész életre kiható kárát vallhatja.

Magunk is hallottunk, sőt olvastunk ilyen értelmei panaszokat. Nem szabad elhinnünk mindazt, ami az ilyenféle panaszokban foglaltatik. A szülő megtatalkodása, a gyermek képzelete vagy ijedtsége nagyíthatja a dolgokat. Hiszen ma már az állatot is megvédik itt-ott a kocsis és bivalyos durvasága ellen. Hát a gyermek hogy maradhatna védetlennél?! Csak az általános nagyító és felelősség nélkül való panasz helyett konkrét esetekkel kell föllépni. A dolog fontossága nem csak megérdemli, hanem egyenesen megköveteli, hogy amíg bűnhődik egy hibás, tisztán maradjon kilenczvenkilencz ártatlan. Attól ne tartson senki, hogy alapos sérelme nem fog orvosolhatni. Nem hisszük, hogy akadna ember, aki a gyermekrontás eseteinek átállására büntetlenül vállalkozni merne!

Tudjuk mi azt jól, hogy a nevelés nehéz dolog és nagy türelmet kíván. Azt is tudjuk, hogy a nevelőnek a gyermek hibáját büntetni kell, mikor más eszközzel nem lehet tőle elszoktatni. De mindemellett szigorú kötelességül kell minden nevelő számára az ijesztő, durva és romboló indulatok felett való uralkodást kiróni. Aki ezt nem tanulta meg, annak nincs a nevelésre kvalifikációja. Az beverheti a gyermek fejébe a nyelvtan szabályait, a földrajz idegen neveit, vagy akár egy encziklopédiát: a nevelésben mégis veszedelmes kontár marad.

Hetivásárunk.

Városunk forgalma folytonosan emelkedik. A vidék mind nagyobb számban keresi fel piacunkat, hogy terményeit értékesítse s magát ellássa a szükségességekkel. Városunk közönségének érdeke, hogy ez a forgalom minél könnyebben, kényelmesebben legyen lebonyolítható, vagyis, hogy minél kevesebb rendetlenséget, zavart és tisztatlanságot okozzon. Midőn hetivásárainkat ebből a szempontból bíráljuk: tesszük ezt abból a szempontból, hogy — ha lehet — javíthatjuk rajtuk s ez által városunk lakhatóságát, kényelmét emeljük.

Haladásnak tartjuk a városi tanács azon helyes intézkedését, hogy a gyalogjárót a vásárosoktól lefoglalni nem engedi. Bizonyosan kiegészül ez az intézkedés az országos vásárra is, amikor a kollégium sarkától éppen a varosházig szemet-lelket bántó, levegőt rontó, sőt undort keltő zsbvásárt szoktak kirakni cigányasszonyaink elhasznált ruhaneműkből. De mindezeknél sokkal fontosabb a tövis-utcai hídnál való szekértorlódás megáradályozása. Tövis felől jön a legtöbb s pedig terhes szekér a piacunkra. Az utca torkolata ott szűk s a talaj is rendezetlen. Nincs népes hetivásár, hogy ott a szekerek veszedelmesen össze ne akadnának. Hozzájárul ehhez a vásáros népnek a sietéstől, vagy pálinkától fokozódott izgatottsága; van aztán lárma, csődület, rendetlenség. A rendőr pedig olyan, mint a százas bankó. Nincs, mikor kellene.

Egészségügyi tekintetben hetivásárainkról most csak egyet említünk meg: annak a keserves függékét. Péntek délben, mikor legtöbb a járó-kelő gyermek és hivatalnok, az egész piac környéke veszedelmes porfelhőbe van burkolva, mert ekkor seprük össze a hetivásár porát-szemétjét a minden sarkon olvasható belügyminiszeri rendelettel védelmezett tudók gyilkos veszedelmére. Miért nem kora reggel sepernek, mint az egyebütt történik? Talán mert a seprőt kár volna felverni édes hajnali almból egy képzelődő újságíró kedvéért?

A tréfát mellőzve, figyelmébe ajánljuk a megpendített két dolgot városunk derék tanácsának. Először azt, hogy addig is, míg a gabona-piac helyétül alkalmasabb teret sikerül kijelölni s amíg egy tágasabb hid rendezettebb környéke szolgálhat a tövis-utcai forgalom lebonyolítására: addig is állítson egy rendőrt erre a pontra, mely sokszor ki van téve a szekér-torlódásnak. Másodsor meg azt, hogy végeztesse az utcák seprését a kora

TÁRCZA.

A hajóinas tragédiája.

Írta: Magyar Gyula

Csodálatos világ van a tenger fenekén, csodálatos világ, tündérvilág!

Mikor a nap lenyugszik, mikor az esti csillag sugarai átszelik az ég kékelő kárpitját, akkor kezdődik ott csak a valódi élet.

Akkor csodás vizalatti palotájukból előjönnek az ismeretlen világ még csodásabb lakói és nézik-nézik a szép, halovány holdat, bámulják a ragyogó csillagokat.

Akkor a szép habléányok is előjönnek, felülnek egy-egy magas hullámhegy háttára — legfelül királynőjük, lejjebb udvarhölgyei és így tovább, ahogy illik — és regélnek, mesélnek.

Kíváncsi lények ezek nagyon, nem elégszenek meg azzal, amit este látnak, hanem még többet is akarnának tudni erről a felső világról.

Többet . . . nagyon sokat szeretnének tudni, szeretnék látni a földet, hol az emberek laknak, szeretnék látni a tündöklő napot, de ezt ők meg nem láthatják sohasem, sohasem!

Nem láthatják meg, mert mikor az utolsó csillag is eltűnik, akkor ő nekik is le kell szállni mélyen, igen mélyen a víz alá, elrejtteni magukat a gyöngy-kagylóból, kristályból készült épületekbe; hol zavarlatlanul játszatnak aranyhalacskákkal, vízi pillangókkal.

Itt lakik az öreg zöldszakállu Habkirály is, aki uralkodik a vízi lények milliói felett, kinek leánya az aranyhajú Habkirálynő, a habléányok uralkodónője.

Mindannyian igen-igen szépek a habléányok; hanem királynőjüket mégis sokkal több szépséggel áldották meg azok a víz alatt uralkodó istenek.

Hosszu-hosszu aranyhaja volt, picinyke ajaka, mint egy kipattant cseresznyeszem, hófehér, harmat vállai, ezután meg azok a selyempillák alatt rejlő mandolaszínű nagy szemek!

Ugy látszott, hogy ő nem is a habléányok közül való, hogy ő neki forró vére, szerelemért lángoló szíve van.

És a Habkirálynő egyszer feltette magában, hogy ő megnézi a szárazföldet.

Hiába könyörgöttek udvarnói, hiába tépte kétségbeesetten zöld szakállát az öreg Habkirály, hiába volt minden, de minden!

A Habkirálynő egyszer egy szép nyári estén elindult és uszott gyorsan a part felé.

*

Szép karcsu spanyol hajó lebeg a Csendes Océánon, oldalára aranyos betűkkel van felírva e szó: FORTUNA. Csendes az egész jármű, alszik rajta mindenki, csak a hajóór és a vén kormányos nézi a hulló meteorokat. Egyszer a vén kormányos szemek is lecsukódnak, az is elalszik, csak a hajóinas marad ébren.

Az is alhatna bátran, oly csendes, kedvező az időjárás; hanem tudja Isten, ez a bolondos fiú, ez a Farax, olyan nagyon szereti az éjjeli hablocsogást, a csillagragyogást a csillaghullást . . .

A matrózok azt tartják felőle, hogy meg van babonázva, hogy szerelmes az éjszakába.

De ő csak neveti ezeket, hanem, tudja az ég! olyan az a mosolygás, olyan az a nevetés, mintha nem lélek-ből fakadna, mintha igazolná azt, hogy ez a fiú meg van babonázva!

És ő maga tudja és ő maga érzi legjobban, hogy meg van babonázva. Mert mikor mindenki elalszik a hajón, akkor egy bűvös hatalom, egy örült érzelem oda vonja a fiút a kapitány kajütjének ajtajához, ahol ő leterdel, ahol ő elkezdi zokogni lassan, csöndesen . . .

Odabenn a kapitány ifju felesége lázasan öleli át deli férjét és susogja reszketően:

— Nem hallod, hogy zokog a viharmadár?

A férj nem hallja, alszik, álmodik aranyországokról, gyémánthegekről.

Akkor kinyílik szép lassan a kajüt ajtaja, egy hófehér kéz, egy piros arc látszik, a zokogás megszűnik és egy forró égő csók hangja hallik a méla éjszakában.

Abban a pillanatban megloccsan a hab és egy éles, velőtrázó sikoly reszketeti meg a levegőt.

A vén kormányos is felebred erre, megdörzsöli szemét és mormogva átkozza a gonosz álmot.

Odabent meg a deli kapitány ifju felesége susogja újra reszketően édesen alvó férjének:

— Nem hallod, hogy zokog a viharmadár?

*

Visszajött a Habkirálynő hajnalhasadáskor, szomorú volt igen-igen nagyon.

Vigasztalták udvarnói, hoztak neki igazgyöngyöt, vizililiomot, de mindez nem kellett neki, nem tudták megvigasztalni.

reggeli órákban, mikor még otthon van mindenki. Aki ilyenkor megy haza, annak az épségét ugyanis az angyalok különös pártolása szokta védelmezni.

Ezt a két kérésünket megtoldjuk egy harmadikkal, mely gondolataink során jutott az eszünkbe. Minél jobban távolodunk a nyugattól, annál inkább tapasztaljuk hogy sok mindenféle ingyenélő kellemetlenkedik a civilizált és adózó polgárságnak. Ezen ingyenélők közt a legundorítóbb, tehát legkevésbé városias az a koldusfajta, mely vásárkor utcaszéleken, hídfőknél rúdul megcsönkített s eltorzított tagjaival, bántó üvöltésével és szennyes rongyaival háborgatja a városi nép jobb ízlelésű részét. Ne méltóztassék szemünkre vetni, hogy ez a megjegyzésünk inhumánus. Nyugat felé is laknak humánus emberek; de a koldusoknak ez a visszatartó fajtája teljesen ismeretlen. Tudomásunk szerint minden község köteles eltartani a maga szegényeit: mert ott tudják, ki az igazán szegény és eltartásra érdemes. Honnan veszi tehát ez a sok torz alak, mely városról-városra, vásárról-vásárra vándorol s szabadon rémiti a városok közönségét, honnan veszi a szabadságot arra, hogy a legnyilvánosabb helyeken undort keltegesse? Arról is sejtelmünk, sőt tudomásunk van, hogy ezek az utszéli cigányok valóságos bravurt csinálnak abból, hogyan lehet szükség esetén magukat munkaképtelenségnek bemutatni. Csak néhány hónapon keresztül kell őket következetesen szemmel tartani, meg vagyunk győződve, hogy a számuk megritkul.

Törvénykezés.

Elekes Lajos alügyész vádbeszéde.

(Folytatás.)

Hiszen Nisztor Zaharia eskü alatt vallja, hogy ott a koresmában felhívta őt Zaharie Jakab és Marin Szimion arra: csatlakozzék hozzájuk s verjék meg nehait;

hiszen a koresmáros és neje eskü alatt vallja, hogy azután, hogy nehait külön szobába zárták, Zaharie Jakab nem fojthatta magába dühét, mert ott be akart törni azon szobába, hol nehait volt, haragvó indulatának abban adott kifejezést, mit a koresmároshoz intézett: „Nem haragszom én Májér Zahariára, hanem arra a másíkra, arra a jövevényre — értette alatta nehait — haragszom.“

Itt a koresmában már támadó állást foglalt és a koresmárosné vallomása szerint egy kő is volt tüsszője mellé dugva.

Tény az, hogy e lappangó düh itt a koresmában nem tört ki; tény az, hogy amikor vádlottak látták, hogy a koresmabani tervök nem sikerült, abban hagytak, egy szomorubb tervet főztek ki, a gyilkosság tervét.

Nézzük meg, hogyan hajtották végre?

Tény az, hogy vádlottak a Nisztor Zaharia társaságában eltávoztak délután 5 óra tájban, mikor még napvilág volt.

Erre az időpontra jól figyeljenek Esküdt Uraim s hogy tényleg nem volt több, mint 5 óra, azt be is bizonyítom!

Mindenek előtt vádlottak vallomására hivatkozom,

melyet tettek a nyomozó hatóság és a vizsgálóbíró előtt. Mindenütt azt állították, hogy a nap még fenn volt, mikor eltávoztak a koresmából, nem volt több 5 óránál; csak a főtárgyaláson módosították vallomásukat arra, hogy inkább sötét volt, mint világosság akkor; erre is rátérek hogy mi okból módosították így.

Tanukkal igazolom, hogy napvilág volt eltávozásukkor. A koresmárosné állítja, hogy azután, hogy vádlottak elmentek a fogadóba, ő még kiment, a disznóknak enni adott, majd egyéb dolgát végezte el, dolgai elvégzése után mintegy felóra kellett ahhoz, hogy lámpát gyújtson.

Nisztor Zaharie tanu állítja, hogy napvilág volt, mikor vádlottakkal eltávoztak a koresmából. Zaharie Jakab tölük a vázrajzban E-vel jelölt helyen vált el, ő pedig a Grujez-utca torkolatánál vált el Marin Szimiontól, és a Templom-utczán át haza ment a vázrajzban R. betűvel jelölt lakására, ottan átöltözött, majd feleségével a tölük 500 lépés távolban levő kútról egy cseber vizet vitt, azután még eltelt egy óra, hogy látta Zaharie Jakabot a tett helyétől az S pont felé szaladni.

Tanu Baluziu Petruné állítja, hogy este felé, naplemente idejében, amikor még világosság volt, látta vádlottakat Nisztor Zahariával a koresma felől jönni.

Tanu Ursz Idita szintén igazolja, hogy még jó világosság volt, mikor ő a Grujez-utczában levő lakása udvaráról az utczára ment, nézve, nem jönnek-e haza a marhák a mezőről; ekkor látta Marin Szimiont Nisztor Zahariával a T. betű felől jönni, s látta Marin Szimiont a Grujez-utczán végig haladni.

Tanu Májér Zahariáné állítja, hogy naplementekor a Templom-utczában látta Zaharie Jakabot Májér Peterrel, ő még innen a koresmába ment ferje után, hol ő is pálinkázott, egy fel órát még időzött s csak lámpagyújtás után jöttek el a koresmából nehait társaságában.

Tanu Májér Peter és Májér Niculae állítják, hogy Zaharie Jakab naplemente tájban volt náluk, előbbtől meszelőt kért utóbbtól az iskola kulesát, s mindketten állítják, hogy Zaharie Jakab eltávozása után körül-belől egy óra múlva hallották, hogy a szomszédjukat Suvajna Niculae Gerászimot megölték s hogy csakugyan eltelt egy órai idő, igen alaposan bizonyította Májér Niculae, ki állította, hogy Zaharie Jakabot kikísérte a kapuig, azután ő bement lakásába ott szép lassan megvacsorált, azután kiment istállójába, hogy nézze s vizsgálja meg az éppen akkor megborjuzott tehenét; miután azt is megvizsgálta, kijött az udvarra, ott elszivott egy cigarettát, azután ismét bement szobájába czondrája után, ezután a csürbe ment lefeküdni s amint lefeküdt, látott az utczán lámpásokat s kimeuve látta nehait halva haza szállítani.

Ezen határozott, közvetlen s vádlottak által is valószínű elismert tanuvallomásokkal minden kétséget kizárólag igazolva van, hogy vádlottak a koresmából még napvilág eljötték, ugy délután 5 óra tájban, és 1—1½ órai időköz telt el nehait meggyilkolása között. Így saját maguk ezáfolják meg állításukat midőn itt a főtárgyaláson — eltérőleg a nyomatot és vizsgálat során tett vallomásuktól — azt állítják, hogy inkább

sötét volt, mint világosság akkor, mikor a koresmából eltávoztak!

Megmagyarázom Önöknek Esküdt Uraim ezen módosításnak alapját.

A vizsgálati iratok igazolják, hogy a vizsgálat akkép lett befejezve, hogy az összes tanuk kihallgatása után vádlottak elé tartatott a terheió tanuk vallomása, így tudták meg Kezán Juon, Kezán Juonné, Bancsán János, Ursz Juon tanuk azon vallomását, hogy vádlottakat estve sötétben látták a koresma előtt ólalkodni átöltözökde; tehát vádlottak ezen időpontot össze akarják egyeztetni a koresmából történt eltávozásukkal, de amint látjuk, nem sikerült.

Nem fer kétség ahhoz, hogy vádlottak a koresmából délután 5 óra tájban jöttek el, ahhoz sem fer kétség, hogy nehait jóval később indult haza este sötétedésben, lámpagyújtás után 6 óra 1/4 óra tájban.

Hol voltak vádlottak ezen 1—1¼, sőt másfél órai időközben?

Bizonyítsátok be ezen időre alibiteket s akkor büntelenek vagytok!

Ámde az a baj Esküdt Uraim, hogy egyik vádlott sem tud alibit teremteni.

Nezzük meg, mint védekeznek és mily mesterségesen akartak alibit teremteni?

Zaharie Jakab azt állítja, hogy ő feleségével, Májér Péter és Májér Niculaeal igazolja, hogy ezen idő alatt hol volt, mit csinált.

Felesége állítja, hogy naplemente tájban, mikor még világosság volt, haza ment ferje, csak beszélt, hogy kész van-e a vacsora s azzal eltávozott, később ment haza, talán fél, vagy egy óra múlva. Részletesen foglalkoztam Májér Péter és Májér Niculae vallomásával, kik éppen azt igazolják, hogy nehait halála előtt Zaharie Jakabbal 1 órával előbb találkoztak, tehát Esküdt Uraim Zaharie Jakab nem tudta igazolni hollétét, de én igazolni fogom, hogy hol volt!

Marin Szimion vádlott az alibi igazolására Ursz Iditát adta fel Részletesen foglalkoztam Ursz Idita vallomásával, hallották Önök, hogy e tanu korán, korán világosságban látta Marin Szimiont, azután nem látta.

Marin Szimion neje Nisztor Zahariáné is állítja, hogy este sötétedéskor nem volt odahaza Marin Szimion, csak később jött haza, de nyomban eltávozott hazulról, állítólag apjához ment, amde még apját, anyát sem adta fel tanuuk, pedig ha náluk volt, ezt igazolhatnák, de nem volt ottan.

Marin Szimion nem tudta alibijét igazolni, de én igazolom, hogy hol volt.

Kezán Juon tanu, kiről bizonyítva van, hogy szeszest italt nem ivott, csaknem egyedüli józan ember Bancsán János tanitón kívül, eskü alatt vallotta, hogy a gyilkosság napján estve sötétedéskor, lámpagyújtás idejében, udvaráról kiment, hogy a szomszéd koresmából cigarettát vegyen, amint kilépett a kapuján, kapuja előtt az utczán felre húzódva látta vádlottakat Zaharie Jakabot és Marin Szimiont, előbbi fehér czondra-kabátban, kifordított sapkában, kezében egy nagy fehér hántott fa volt, utóbbi egy csaknem földigérő fekete czondrában

Vigasztalta atyja is, a zöldszakállu Habkirály, de nem tudta lecsillapítani leánya fájdalmát, nem tudta megállítani könnyei hullását.

Ő is elszomorodott, szelid szemrehányással mondta: — Ugy-e kértelek, hogy ne menj el és te nem fogadtál szót öreg atyádnak, a zöldszakállu Habkirálynak.

A Habkirálynő mosolygott szomoruan és mikor eljött az alkony, mikor feljött az esti csillag: ő ismét utarkelt s ismét uszott a part felé gyorsan, csendesen . . .

Minden kérdés, könyörgés daczára naponként megtette ezt az utat és mindig későbbben, mindég szomorúabban jött haza . . .

— Ez a Farax már egészen megbolondul, beszélték a jókedvű matrózok.

— Az még semmi, hogy egész éjszaka a hablocsgást hallgatja, jegyzi meg a vén kormányos; hanem most már diskurálgat a tengeri halakkal.

S csak úgy kaczagott a legénység.

De Farax nem mosolygott többé, az a sikoltás megfagyasztotta a mosolyt ajakán!

Most is fenn volt a holdvilágos éjszakákon, most sem tudta lehunyni szempilláit, most is odaborult néha, szilaj fájdalmától, szerelmétől üzve a kajút ajtaja elé. És a szép asszony is, az is elmondta még most is deli férjének mámorosan, reszketően:

— Nem hallod, hogy zokog a viharadár?

És a férj még most is álmodott édesen azokról az aranyországokról, azokról a gyémánthegeyekről.

De mikor mindez elmúlt, Farax odament a fedélzet szélére, odakönyökölt a korlátra és hallgatta, hogy mit beszél a Habkirálynő, aki már akkor ott uszott a hajó mellett, ott lebegett a víz színén . . .

Az azután beszélt örökös bodogságról, ami mind ott van a víz alatt . . .

Nyelvének bájjával, szavának tündér erejével csalta az ifjút a kagylóországba, kristálypalotába.

De az odavetette fekete szemét a kapitány kajútjére, aztán azt mondta:

— Rideg a te palotád, hideg a te csóköd; nem melegítené fel a te kebled az én lelkemet, menj csak te vissza öreg atyádhhoz, a jó zöldszakállu Habkirályhoz.

A jó zöldszakállu Habkirály pedig ott volt a háta mögött, ott leskelődött a hajó árnyékában, meg akarta szegény tudni, mi bántja a Habkirálynőt, az ő kedves egyetlen lányát.

Mikor a Habkirálynő haza érkezett, megbetegedett igen-igen nagyon!

Lefektették korall-ágyába, puha moh-vánkost tettek aranyfűtű feje alá, azután oda gyűltek köréje a szép, szomorú habléányok.

Kérdezték, mi baja? da az csak fejét rázta; kérdezték, hol fáj? de az csak oda mutatott keblére, ahol a szívének kellene lenni.

A habléányok mindezt nem értették, csodálkoztak nagyon.

Csak a Habkirály tudta, mi baja az ő lányának, mi fáj, hol fáj a Habkirálynőnek.

El is ment egykor alkonyatkor és azt mondta, hogy hoz valamit, amitől majd meggyógyul az ő aranyhajú, mandulaszemű, kedves gyermeke . . .

— Ez azután viharos éjszaka volt, — mondja a kormányos a kapitányuk — még a főarboczt is kettétörte egy megvadult hullám.

— Bizonyosan az vitte el a szegény Faraxot is a más világra — válaszol a kapitány.

— Szegény bolondos fiu! — jegyzi meg — most már beszélgethet tengeri állatjaival. Mindenki nevet, csak a kapitány neje ájul el hirtelen.

A deli kapitány oda rohan, ölebe kapja a szép asszonyt, homlokon csókolja.

— Ugy-e, megártott a hűvös reggeli lég? No varj, igyál csak egy csepp rumot, fekdj le és mindjárt jobban lesz.

De biz az nem lett jobban, harmadnapra ott fekdtt kiterítve, holtan; utolsó szava is az volt férjéhez:

— Nem hallod, hogy zokog a viharadár?

A zöldszakállu Habkirály pedig rohant a Habkirálynőhöz, ölebe vette Faraxot, azt hitte, ennek látásától majd meggyógyul az ő egyetlen leánya.

Mikor haza ért, oda tette a korall-ágy szélére az ifjút és felköltötte a Habkirálynőt.

Az, mikor megpillantá az ifjút, reszketve az örömtől, lihegve a kéjtől elkezdett hozzá beszélni . . . De mikor azután az nem felelt kérdéseire, mikor csak nézett azokkal a megüvegesedett szemekkel, akkor . . . akkor eszébe jutott neki, amit az egykor ott a hajó parkányán mondott.

„Rideg a te palotád, hideg a te csóköd, nem melegítené fel a te kebled az én lelkemet.“

Mikor ez eszébe jutott a Habkirálynőnek, akkor ismét elkezdett sirni, ahogy még nem sirt sohasem, sirt keservesen, zokogott görcsösen és fuldokolva susogta atyjának, a zöldszakállu Habkirálynak:

— Miért tetted ezt, miért tetted ezt?!

és kalap a fején, ezeket még megszólította, hogy mit keresnek ezen utcában. Ezután belépett a koresmába, hol cigarettát vett, ott látta néhát, ki Májor Zahariával éppen haza akart indulni, — ő — tanu — előbb jött ki, ekkor is az utcán voltak vádoltak, ő megállott kapuja előtt, látta kinyitni a koresma ajtaját, onnan néhát Májor Zahariát és nejevel kilépni, s amint vádoltak a koresma ajtaját kinyitni látták, Zahariát Jakab e szavakat intézte Marín Szimionhoz: „Itt hozzá fogjuk-e a dolgozni?” Látta azután néhát többet magával jönni ki, mire vádoltak hirtelen lehaladtak a balra vezető sátoron néhát pedig többet magával jobbra tért.

Tanu Kezán Juonné eskü alatt vallotta, hogy ezen alkalommal ő is az udvaron lévén, férje után kitekintett az utcára, hol látta mindket vádoltat ugyanolyan ruhában, milyenben férje leirta.

(Folytatása következik.)

Színház.

(*) Szabadhegyi Aladár szintársulata tényleg egy pár új erővel felfrissítve vonult be ez alkalommal városunkba. A felfrissítés azonban csak úgy értendő, hogy egy pár, már ismert tagot, köztük három jó erőt, újakkal, másokkal eserelt ki, a csekély létszám tehát semmit sem változott. Hogy azután ezek az új erők pótolják-e a régieket, vagy pláne felülmúlják-e azokat, arról úgy hirtelenben, egy-két előadás után nem számolhatunk be. Reméljük azonban a legjobbat. Egy új tagról, Szabó Mariskáról azonban már most kimondhatjuk, hogy nyereség. Ugye enné, mint játéka kiválóan megfelel azon igényeknek, melyeket egy kisebb társulattal szemben támaszthatunk. Szeberényi Margit a másik új énekesnő még a kezdet nehézségeivel látszik küzdeni úgy énekekben, mint játékaiban s hangja különben is fogyatékos, lehet, hogy egy kis lüpműködés is játszik nála szerepet. Rajcsányi István gyakorlott színésznek látszik, daliás megjelenés a színpadon, hangja a felsőbb régiókban eléggé csengő, de az alsóbb fekvésekben elhaló. A régiek közül eddig Képes Laurát, Liptayné, Szabadhegyit, Vágót, Liptayt láttuk és az ők gyakorlatuk, egészen elfogadható játékaik eléggé ismert a közönség előtt. Ellenben nélkülözük a jelentésben felsorolt, de mint értesülünk, csak ott szereplő Geróffy Ilonát. Ugyan mitől jó ez a szemfényvesztés? Tisztességes erőt nyert a társulat Kubesch karnagyban és ez nagyon lényeges, az énekes darabokon nagyon észrevehető az előnyös változás. A kezdő darabok, husvét vasárnapján Géczy határos népsziműve „Ami az erdő meséje”, — hét-fő a „Cigánybáró” elég biztatóak voltak. Jól ment mindkettő, különösen ez utóbbi élvezetes előadás volt. Kiválóan jól játszott és énekelt Szabó Mariska Czippa és Képes Laura Saffi szerepében. Habár kissé túlzva, de mulattatóan alakított Liptay, Zsupán szerepében, igen jó Carnero volt énekétől eltekintve Vágó és daliás cigánybáró Rajcsányi, ki női énekpárterével együtt több tapsban és kihívásban is részesült. Az már természetes, hogy Gábor deák szerepét nem az játszotta, ki a színpadon szerepelt! A karok jól működtek. Csak így tovább, akkor kölcsönös lesz a megelégedés. Kedden összevágó, jó előadásban került színpadra Guthy és Rakosy kacagató bohózatát a „Tartalékos férj”, melyben különösen Berzsenyi Júlia és Vágó tüntek ki pompás és diszert játékkal. Liptay, Liptayné, Rajcsányi és Halász játszották még jól, több, kevesebb túlzással szerepüket. Hanem a műsoron mentől kevesebbet kerünk a Vígsház hírhedt darabjaiból!

Vegyes hírek.

— **Lapunk t. olvasóit tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket, valamint a hátralékokat a kiadóhivatalhoz sürgősen beküldeni sziveskedjenek.**

— **Legfelsőbb elismerés.** Stowasser J. cs. és kir. udvari hangszergyáros Budapestén Ó Felsője a király legfelsőbb elismerésében részesítette, ugyszintén a kereskedelemügyi miniszter Ó Nagyméltósága is külön elismerését nyilvánította a múlt évi párisi világkiállításon bemutatott kiváló kiállításáért, valamint a kiállítás III. csoportjában kifejtett csoportbiztosági eredményes működéséért.

— **Kinevezés.** A hivatalos lap jelentése szerint a m. kir. igazságügyminiszter dr. Gyarmathy Ernő nagyenyedi kir. közjegyző-helyettest Borosjenőre kir. közjegyzővé nevezte ki. Őszinte örömmel vesszük a hírt, mert e kinevezésben egy alapos tudású, kiváló szorgalmú és lelkiismeretes ténykedésű fiatal embernek méltó helyen való alkalmaztatását és eddigi tevékenységének méltó megjutalmazását látjuk. Dr. Gyarmathy Ernő, ki évek óta Folyovich Sándornak — a mi általán tisztelt és becsült közjegyzőnknek —

irodájában mint ennek helyettese működött, társadalmunknak általán tisztelt, nepszerű, rokonszenves tagja volt miandig. Előzékeny kedves modorával, finom társadalmi műveltségével már régen vitta ki mindnyájunknak közbecsülését. Amennyire fájjaljuk távozását, ép annyira örvendünk jól megéremelt előleptetésének. Fogadja szerkesztőségünk őszinte szerencsekívánatait.

— **Hirdetmény.** Oláh-Herepe község Alsófehérvármegye közigazgatási bizottságának jóváhagyásával a gyulafehérvári 1. sz. posta- és távirtdahivatal forgalmi köréből f. évi április hó 10-ével a bervei posta-hivatal forgalmi körébe kebeleztetik át.

— **Eljegyzés.** Szász Róbert gépészmérnök, néhai Szász Béla egyetemi tanár fia, a napokban városunkban eljegyezte Brenner Jaroszlav m. kir. ny. honvéd ezredes leányát, Fannit. Szívvel gratulálunk a szép frigyhez.

— **A református templomi énekkar** husvét vasárnapján szerepelt először a várbeli ev. ref. templomban, nagyban emelve szépen előadott két énekszámával a lélekemelő isteni tiszteletet. Dicsőretet érdemel az énekkar és annak hivatott és buzgó vezetője, Veress Gábor énektanár, hogy a megalakulás után aránylag oly rövid idő múlva ily kiváló szép eredményt tudtak felmutatni. Bizonyítja ez a tagok szorgalmát, a karnagy szép tehetségét. Az énekkar hivatott megteremtője, Jancsó Sándor ev. ref. papunk, ez isteni tisztelet alkalmával a szószékéről hirdette az Ur igéit, felemelve ahhoz szép beszédével és imájával a templomot egészen megtöltő áhitatos közönséget.

— **Halálozás.** Egy minden tekintetben kiváló pénzügyi tisztviselő hunyt el Nagy-Enyeden folyó hó 9-én, — Lustig László m. kir. pénzügyi biztos. A javakorabeli férfit az elmúlt év őszén azon baleset érte, hogy egy szini előadás után a hiányosan világított sétányról leejtett, fejét nagy erővel egy lámpa nélküli lámpaoszlopba ütötte és ez idő óta folyton betegeskedett. Elmult pénteken agyszellődés érte és kínjaitól a halál váltotta meg ötöd napon. Holttestét Budapestben fogják örök nyugalomra helyezni Pihenjen csendesen. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Lustig Lászlóné szül. Vuicskies Eleonora, mint neje; Vigh Károly zenetanár, mint testvér; Laki Etelka mint a legszeretebb hű rokon és az összes rokonság nevében a szív legmélyebb fájdalommal tudatják, hogy a forrón szeretett és legjobb férj, testvér és rokon Lustig László m. kir. pénzügyi főbiztos életének 63-ik a legboldogabb házasságának 34. évében f. hó 9-én d. u. 1/410 órakor hosszas szenvedés és az utolsó kenet áhítatos felvétele után jobblétre szenderült. Az annyira szeretett kedves halott földi maradványai f. hó. 10-én d. u. 4 órakor Várszeg-utca 18. házszám alatt a róm. kath. szertartás szerint fognak beszenteltetni, onnan Budapestre szállíttatni és ottan ugyancsak f. hó 11-én örök nyugalomra helyeztetni. Lelki üdvéért az engesztelő szent-mise Budapestben tartatik meg. Pihenése legyen csendes! Emléke örök szeretetben fog maradni. Nagy-Enyed, 1901. április 9-én.

— **Sorozás.** Az idei főorozás Nagy-Enyeden e hó 12-én, a nagyenyedi járásban, Nagy-Enyed sorozási székhelylél, e hó 12. és 13-án lesz. Nagy-Enyed városát illetőleg a polgári elnök Dr. Varró László polgármester, a nagyenyedi járást illetőleg Csató János kir. tan. alispán.

— **Választmányi ülés.** Az alsófehérvármegyei gazdasági egyesület folyó hó 12-én — pénteken — d. e. 1/211 órakor a vármegyeház közigazgatási bizottsági termében ülést tart, melyre megjelenni a választmány tagjait ez uton is felkéri az elnökség. Az ülés egyedüli tárgya a május 4-én megtartandó állatkiállítás módjainak megállapítása.

— **Czigler József,** táncztanító a budapesti opera-ballet-karjánál, ki a mult évben nagyon jó emléket hagyott nálunk tanítványai s azok szülői közt, hívás folytán hajlandók nyilatkozott a folyó év július, augusztus és szeptember hónapjaiban hatheti táncz-tanfolyamot tartani. Különösen érdekli ez a vállalkozás azokat, kik a mult évben megkezdtek gyermekeiknek Cziglerrel való taníttatását. De érdekli mindenkit, a ki a tánczot művészetnek tekinti s annak esztétikai szépségeit, melyekre különösen kiterjed nevezett tanító alapos oktatása, méltányolni tudja. Mi a magunk részéről üdvözljük Czigler jöveletét s ajánljuk őt közönségünknek. Jelentkezéseket elfogad Lázár István, kollégiumi tanár.

— **Vak tüzi láрма** riasztotta meg azon keveseket, kik észrevették, husvét hétfőjén este felé. Szerencsére veszedelem nem volt és a Kovács János osztályparancsnok vezetése alatt kisietett tüzoltók csak egy égő kórécsonót találtak az oláh temető háta mögött. Kivonult a vakhírre a katonai készenlet is.

— **Alapítványi helyek a Ludovika-Akadémiában.** Nagy-Enyed város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy az 1901. 1902. iskolai év kezdetén a soproni honvéd főreáliskola I. évfolyamán és a budapesti honvéd Ludovika-Akadémia I. évfolyamán 50—50, részint teljesen díjmentes, részint féldíjmentes állami-költséges, illetőleg alapítványos és fizetési hely fog

betöltetni. Értesítjük mindazokat, kik a nevezett intézetek valamelyikébe fiaikat elhelyezni óhajtják, hogy a felvételhez szükséges feltételeket a hivatalos órák alatt a városi levéltárban megtekinthetik. A városi tanácstól, Nagy-Enyeden, 1901. április hó 1-én, dr. Varró polgármester.

— **Alapítványi helyek betöltése.** Nagy-Enyed város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy az 1901. 1902. iskolai év kezdetén 1. a katonatiszti árva fiúk nevelőintézetében, 2. a katonai reáliskolákban, 3. a két katonai akadémiában és 4. a katonatiszti leányok soproni nevelőintézetében mintegy 424 egész és féldíjmentes kincstári, illetőleg alapítványi és fizetési hely fog betöltetni. Értesítjük mindazokat, kik a fentnevezett intézetek valamelyikébe gyermeküket elhelyezni óhajtják, hogy a felvételi felvételeket a városi levéltárban a hivatalos órák alatt megtekinthetik. A városi tanácstól: Nagy-Enyeden, 1901. évi április hó 1-én dr. Varró polgármester.

Közgazdaság.

A francia bortermelés válsága.

(A m. kir. földművelésügyi miniszter londoni szaktudósítójának jelentéséből.)

Franciaország bortermelése gazdaságának egyik elsőrangú forrása. Ez a forrás most komolyan van fenyegetve. A túltermelés nagy mértékben beállott, s különösen a rosszabb minőségű borok majdnem eladhatatlanok.

A kormány maga is nagy zavarban van, a panaszkat nem utasíthatja mereven vissza, gyógyítani pedig nincs módjában.

Maguk a kérclem tárgyai sincsenek úgy felsorolva, hogy azok teljesítése a válság enyhítésére jelentékeny hatást gyakorolhatna. A földművelésügyi miniszterhez a „Société des viticulteurs de France” által beadott memorandum lényege csak ugyanazon kívánalmakat sorolja fel, amelyeket az egyes vidékek már untig hangoztatnak: törvényváltoztatás az italadokról, a borkészítésre használt cukor adójának teljes mértékben szedése, a szállítási díjak mérséklése a bor és hordónál, a borhamisítások büntetése és végül a borfogyasztás emelése érdekében a katonaságnak borral tartása.

Ezen óhajoknak az italadó reformjára vonatkozó része már teljesedésbe is ment. A kormány mindjárt a kamarák összeülése után beterjesztette javaslatát és az sürgősen le is tárgyalatott. Ezen javaslat értelmében a „hygienikus” italok — bor, gyümölcsbor, sör — nagyobb kimeletben részesülnek, viszont a szesz adója mintegy 40%-kal (156 frankról 220-ra) felemeltilik, a kistermelő azonban a szeszfőzésben teljesen adómentes lesz.

Meg kell jegyeznem, hogy a francia bortermelő sok esetben maga is gyümölcspálinkát termelt a legutóbbi időben a jobb értékesítés hiányában, de a legfőbb fészke a gyümölcspálinka-termelésnek mégis az északi departementekben van. A javaslat elfogadása így hát részben közös érdeke a bortermelő délnél és a gyümölcspálinka és szesztermelő északnak, és ezenkívül egy különös egyezmény eredménye, a mely bennünket közelebből érdekel. Tudniillik a déli és északi képviselők közt egyetértés jött létre helyi érdekeik szempontjából, egy oldalról az italadó reformjának az elfogadása, más oldalról azon célból, hogy a cukoradótörvény (az 1884-iki) változatlanul fentartassék, ami a cukorprémiumok kérdésében egyáltalán nagyon rossz kilátással biztathat bennünket.

Hogy ez az egyezés létrejött, azt magában a képviselőház november 13-iki ülésében konstatalta Klotz, az északi departementek egyik vezérfőnöke, s így a cukorérdek egyik szószólója, és Salis, a borérdek szószólója.

Hogy az egyezés az ipari célokra használt szesz nagyobb adókönnyítésére is kiterjed: bennünket egyelőre nem érdekel. A boradó könnyítése tehát előreláthatólag nehezebbé fogja tenni a cukorprémiumok helyes megoldásának kérdését és ebben az irányban éreztetni fogja hatását.

Az oktroik kezelésénél teljesen igazságuk van a francia bortermelőknél. Több helyi gyűlésükön valóban absurd dolgokat hoztak fel. Az oktroi néhol az adónak 100%-át is teszi, magában Párisban is közel ennyi.

(Folyt. köv.)

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

4. oldal.

1753—1901. szám
közig.

Hirdetmény.

Nagy-Enyed város tulajdonát képező **uszoda** a hozzátartozó lakóház és kerttel, a **ménlovas-istálló melletti kert, a pataktői füzes, a hosszú-beli kaszáló és a bükköslaposi legelő** a folyó évi **április hó 15-én d. e. 10 órakor** a városház nagytermében tartandó nyilvános szóbeli árverésen folyó évi április hó 24-től kezdődőleg 3 egymásután következő évre bérbeadtnak.

Az árverési feltételek a városi levéltári helyiségben a hivatalos órák alatt megtekinthetők

A városi tanácstól.

Nagy-Enyeden, 1901. évi április hó 3-án.

Dr. Varró László s. k.
polgármester.

3432 1—1

Szám 1762—1901.
közig.

Hirdetmény.

Nagy-Enyed város utcain és közterein eszköz-
lendő seprítés biztosítására folyó évi **április hó 15-én délelőtt 10 órakor** a városház nagy-
termében árlejtési versenytárgyalás tartatik.

Kikiáltási ár évi 600 korona. Árlejtési kívánók kötelesek a szóbeli vagy írásbeli ajánlataikhoz 25 korona bánatpénzt csatolni.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órák alatt a tanácsi irodában megtekinthetők.

A városi tanácstól.

Nagy Enyeden, 1901. évi április hó 3-án.

Dr. Varró,
polgármester.

3431 1—1

Árlejtési hirdetmény.

A marosújvári ev. ref. egyházközség a folyó évben letesítendő új templomának építést vállalatba ohajtván adni, ezen tárgyban **1901. év április hó 20-án délelőtt 10 órakor** a helybeli ev. ref. lelkesítő irodában nyilvános zárt írásbeli ajánlati versenytárgyalást fog tartani.

Felhívtnak mindazok, kik ezen munkálatra vállalkozni ohajtnak, hogy szabályszerű zárt írásbeli ajánlatukat melyhez a vállalati összeg (k. b. 14.000) korona 10% ka készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban mint biztosíték csatolandó, a fent jelzett időig Szabó Albert m. kir. főmérnök, mint a templom-építő bizottság elnökehez nyujtsák be.

Az építendő templom terve és költségvetése, valamint a kötendő szerződésre vonatkozó feltételek az építő bizottság elnökénél a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők és közelebbi felvilágosítás is szerzhető. megjegyezve, hogy az építéshez szükséges következő építési anyagokat, u. m. terméskő, fali téglá és homokot, az egyházközség természetben adja át az építés helyen vállalkozónak és hogy ezen anyagok értéke a vállalati összegben nem foglaltatik.

Az építő bizottság azonban fentartja azon jogát, hogy a versenyzők közül szabadon választhasson.

Maros-Ujváron 1901. április hó 4-én

A templom-építő bizottság.

3433 1—2

(Utányomás nem díjaztatik.)

12 vagy 20 koronáért

szállítok

2 eredeti olajfestményt

igen csinos erdőrészeletet ábrázolva, aranyozott vagy mahagonifa keretben, 30x50 cm. vagy 50x80 cm. nagyságban; a magasság vagy szélesség irányában festve.

6 párnak egy nagyságból való vételénél külön 1 pár teljesen ingyen. 3412 4—10

Csáki Illés

Budapest, VI., Andrássy-ut 61. szám.

Sz. 550—1901. tkvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

A marosújvári kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság a nagy-
enyedi kiségitő takarékpénztár végrehajtató járára Magó Pál s neje
Kocsis Kati végrehajtást szenvedők ellen 600 korona tőke, ennek
1892. évi december hó 2-k napjától járó 8% kamatai, 135 kor. 70
fillér eddigi már megállapított, ugy a jelenlegi 15 koronában meg-
határozott, valamint az ezután felmerülő költségek s az ezennel
csatlakoztatott Csutak István járára bekebel-z-tt 200 korona és 100
korona tőke s jár. kielégítése végett a végrehajtási árverést az 1881.
LX. t.-ez 146. 167 §-ai alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék
(marosújvári kir. járásbíróóság) területén levő otdi 75. számú tjkvben
felvett s Magó Pál (Pál fia) és neje Kocsis Katalin nevén álló A +
1. r. sz. 149 3, 149 4 hr. sz. köház és kertre 368 korona, a 2. r. sz.
216 1 hr. sz. szántóra 123 korona, a 4. r. sz. 287 19 kaszálóra 13
korona, a 6. r. sz. 304 1 hr. sz. szántóra 18 korona, a 7. r. sz. 316 1,
333 1 hr. sz. kaszálóra 125 korona, a 8. r. sz. 343 1 hr. sz. szántóra
77 korona, a 9. r. sz. 422 1 hr. sz. erdőre 68 korona, a 10. r. sz.
441 hr. sz. kaszálóra 167 korona, a 11. r. sz. 485, 486 hr. sz.
kaszálóra 139 korona, a 12. r. sz. 510 hr. sz. kaszálóra 29 korona,
a 13. r. sz. 532 2 hr. sz. szántóra 44 korona, a 14. r. sz. 570 2 hr.
sz. szántóra 52 korona, a 15. r. sz. 694 3 hr. sz. szántóra 52 kor.,
a 16. r. sz. 838 2 hr. sz. szántóra 36 korona, a 17. r. sz. 890 2 hr. sz.
kaszálóra 55 korona, a 18. r. sz. 891 2 hr. sz. kaszálóra 10 korona,
a 19. r. sz. 958 20 hr. sz. kaszálóra 20 kor., a 20. r. sz. 958/67 hr. sz.
kaszálóra 06 korona, a 21. r. sz. 959 2 hr. sz. szántóra 15 korona,
a 22. r. sz. 963 23 hr. sz. legelőre 5 kor., a 23. r. sz. 977 1 hr. sz.
kaszálóra 7 korona, a 24. r. sz. 1041 22 hr. sz. kaszálóra 13 kor.,
a 25. r. sz. 1059 1 hr. sz. kaszálóra 10 korona, a 26. r. sz. 1066
hr. sz. kaszálóra 8 korona, a 27. r. sz. 1119 1, 1120 1 hr. számú
szántóra 17 korona, a 28. r. sz. 1142 3 hr. sz. szántóra 12 korona,
a 29. r. sz. 1146 1 hr. sz. legelőre 42 kor., a 30. r. sz. 1159 2 hr. sz.
kaszálóra 59 korona, a 31. r. sz. 1250 2 hr. sz. szántóra 52
korona, a 32. r. sz. 1305 2 hr. sz. kaszálóra 13 korona, a 33. r. sz.
1317 2 hr. sz. szántóra 34 korona, a 34. r. sz. 1379 1 hr. sz.
szántóra 13 korona, a 35. r. sz. 1478 1 hr. sz. szőlőre 138 korona,
a 36. r. sz. 1575 hr. sz. erdőre 42 korona, a 37. r. sz. 1596 2 hr. sz.
szőlőre 238 korona, a 38. r. sz. 1626 1 hr. sz. szőlőre 178 kor.,
a 39. r. sz. 1651 hr. sz. szántóra 18 korona, a 40. r. sz. 1657 1 hr. sz.
szántóra 13 korona, a 41. r. sz. 1757 1 hr. sz. legelőre 19 kor.,
a 42. r. sz. 1757 50 hr. sz. legelőre 102 korona, a 44. r. sz. 1767,
1768 hr. sz. erdőre 56 korona, a 45. r. sz. 1757 98 1 hr. sz. legelőre
33 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az alábbi árverési
feltételek szerint elrendeli.

Az árverés 1901. évi **április hó 26.** napján délelőtti 10 órakor
Ozd község-házánál fog megtartatni.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási
ár 10%-át készpénzben vagy a 3333 88. I. M. számú rendelet
8. §-ban felsorolt óvadékképes értékpapirban az árverés megkezdése
előtt a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, vagy annak a bíróság-
nál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

3417 1—1

Sz. 243—1901.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

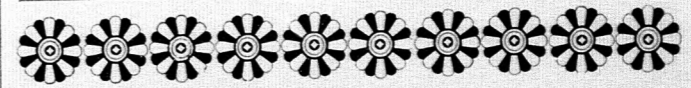
A balázsfalvi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré
teszi, hogy Mendl Simon balázsfalvi ezég végrehajtatónak Handrea
Stefán monorai lakos végrehajtást szenvedő elleni 177 korona s jár.
íránti végrehajtásos ügyében a monorai 86. számú tjkvben A + 1.
rend 161 b, 162 helyrajzi számú ingatlanára 320 korona, A + 2.
rend 753 hr. sz. ingatlanára 22 korona, az A + 3. rend 936 b
hr. sz. ingatlanára 11 korona, az A + 4. rend 1709 hr. sz. ingat-
lanára 99 korona, az A + 5. rend 2210 hr. sz. ingatlanára 43
korona, az A + 6. rend 2585 hr. sz. ingatlanára 8 korona, az A +
7. rend 3002 hr. sz. ingatlanára 29 korona, az A + 8. rend 4840,
4841 hr. sz. ingatlanára 27 korona, az A + 9. rend 5615, 5616 hr.
sz. ingatlanára 24 kor., az A + 10. rend 5681 hr. sz. ingatlanára
52 korona megállapított kikiáltási árban az ezen ingatlanok egy-
hatodára C. 1 alatt özvegy Handrea Onuné Paraszka járára beke-
belezett haszonélvezeti jog fentartásával a végrehajtási árverést elren-
delte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi **április
hó 27-én d. e. 10 órakor** Monora község előjáróságánál tartandó
nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árca alól is el fognak
adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának
10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-ez 42. §-ában jel-zt
árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött ke-
zéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-ez 170. §-a értelmében a bá-
natpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű
elismervényt átszolgáltatni

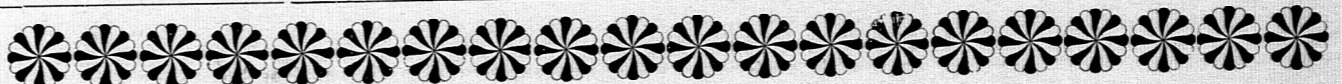
Balázsfalván, 1901. február hó 20-án.

Enyedi Lajos,
kir. ít. táblai bíró.

3424 1—1

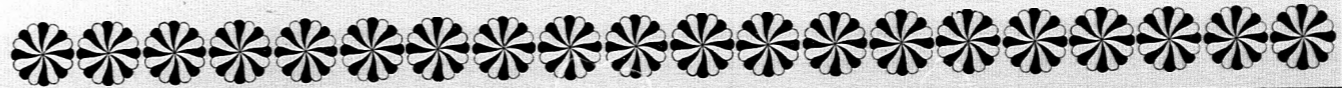
Répmag, lóheremag stb.
Csemeték, pekingi kacsák,
magyar bikák
kaphatók: 3435 1—3
gróf **TELEKI ARVÉD** ur
drassói uradalmában. U. p.: **KONCZA**.
Páris: Grand Prix.

Hirdetéseket
elfogad

a
„Közérdek”
kiadóhivatala

olcsó árak
mellett.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. figyelmét felhívni hogy a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár Részvénytársaság **papir-, író-, rajzszersz- és kézieladási üzletét átvettem,** tehát b. rendelkezéseit hozzáam intézni sziveskedjék.

Üzletemet a mai igényeknek teljesen megfelelő

könyvkereskedéssel

bővíttem ki.

Már évek óta érzi hiányát a város egy rendezett könyvkereskedésnek, hol a nagyérdemű közönség szükségleteit beszerezhesse.

E bajon segíteni ohajtván, nagy áldozatok árán sikerült kivinnem, hogy a művelt közönség ne legyen utalva rendeléseit a fővárosi vagy más vidéki könyvkereskedőkhöz küldeni.

Sokoldalú összeköttetésem folytán azon helyzetben vagyok, hogy a rendelések, melyek esetleg raktáron nincsenek legyen az hazai vagy külföldi, pár nap alatt elintéztetnek.

Azon reményben, hogy városunk igen tisztelt közönsége első sorban saját könyvkereskedőjét keresi meg becses rendelkezéseivel, maradok

kitünő tisztelettel

FÖLDES EDE,
könyvkereskedő.

